SAY IT LIKE YOU MEAN IT? SHOULD PRAYER BE TEXT? 1. M. BER. 5:1 אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש. חסידים הראשנים היו שו(ח)[ח]ים שעה אחת ומתפללים כדי שייכוונו את לבם למקום. ואפילו המלך שואל בשלומו לא ישיבנו. אפילו נחש כרוך על עקיבו לא יפסיק. We do not stand to pray except in a state of seriousness. The first pious ones would wait/bow for an hour and pray, so their heart would be directed at The Place. Even if the king should greet him he should not answer; even if a snake be entwined on his heel he should not stop. 2. M. RH 3:7 התוקיע לתוך הבור או לתוך החדות או לתוך הפיתס. אם קול שופר שמע יצא. ואם קול הברה שמע לא יצא. וכן מי שהיה עובר אחר בית הכנסת או שהיה סמוך ביתו לבית הכנסת [ו]שמע קול שופר או קול מגילה. אם כיוון לבו יצא. ואם לאו לא יצא. אף-על-פי שזה שמע וזה שמע. זה כיוון לבו וזה לא כיוון. He who blows (shofar) into the pit or the cistern or the cavern. If he heard the sound of a shofar, he has discharged the obligation, and if he heard the sound of the echo, he has not. And likewise, one who passes behind a synagogue, or lives near a synagogue, and hears the sound of the shofar or a megillah, if he directs his heart he has discharged his obligation, and if not - he has not. Despite the fact that both heard, one directed his heart and one did not. קראה סריגים נתנמנם יצא. היה כותבה ודורשה ומגיהה. אם כיוון לבו יצא. ואם לאו לא יצא. If he read it piecemeal or sleeping - he has discharged his obligation. If he were writing or expounding or correcting it – if he directed his heart he has discharged his obligation, and if not, he has not. 4. M. BER. 2:1 היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא. אם כיוון את לבו יצא. ואם לאו לא יצא. If he were reading the Torah and the time for reciting [shema] came. If he directed his heart he has discharged his obligation, and if not - he has not. 5. B. BER. 13A (ON M. BER. 2:1) "היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא" וכו'. שמעת מינה. מצות צריכות כונה. לא. מאי אם כיון לבו. לקרות. לקרות הא קא קרי. דילמא בקוריו להגיה.

If he were reading the Torah and the time for reciting came etc. From this we hear: the commandments require intent. No; what does if he directed his heart mean? To read. To read? But he has read! Maybe [we are discussing] those who proofread.

תפילתו בפיו מתפלל שמונה-עשרה. ואם לאו מעין שמונה-עשרה.

R. Gamaliel says: every day a person should pray eighteen. R. Joshua says: the essence of eighteen. R. Akiva says: if his prayer is in his mouth often he should pray eighteen; if not, the essence of eighteen. R. Eliezer says: he who makes his prayer permanent does not supplicate.

9. Y. BER. 5:5 (9D)

מעשה ברבן גמליאל שחלה בנו ושלח שני תלמ' חכמ' אצל ר' חנינא בן דוסא בעירו. אמ' לון. המתינו לי עד שאעלה לעלייה. ועלה לעלייה וירד. אמ' להן. בטוח אני שנינוח בנו שלרבן גמליאל מחלייו. וסיימו. באותה שעה תבע מזון.

A story of R. Gamaliel whose son was ill. He sent two sages to R. Hanina b. Dosa in his town. He said to them: wait, I'm going up to the attic. And he went up and came down. He said to them: I am assured that the son of R. Gamaliel is rested from his illness. They added: at that time he asked for food.

אמ' ר' שמואל בר נחמני. אם כיוונתה את ליבך בתפילה תהא מבושר שנשמעה תפילתך. ומה טעם. "תכין לבם תקשיב אזניך".

R. Samuel b. Nahmani said: if you directed your heart in prayer, know that your prayer is heard. Why? Prepare their heart - make your ears hear.

אמ' ר' יהושע בן לוי. אם עשו שפתותיו שלאדם תנובה. יהא מבושר שנשמעה תפילתו. מה טעם. "בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר י'י ורפאתיו".

R. Joshua b. Levi said: if a man's lips made fruit he should know that his prayer is heard. Why? Maker of the fruit of the lips – peace, peace to the near and far, says the Lord, and I will heal him.